

Ζητούν απολύσεις στο Δημόσιο

Με την ενδιάμεση έκθεση η τρόικα απαιτεί κατάργηση εφάπαξ και συντάξεις με πηλαφόν στα 1.500 ευρώ

Του **ΘΑΝΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ**
Ανταπόκριση, Βρυξέλλες

Οροφή στις συντάξεις στα 1.500 ευρώ, κατάργηση εφάπαξ και απολύσεις μέσω ιδιωτικοποιήσεων ζήτησε η τρόικα από την κυβέρνηση, η οποία αντιπροτείνει φορολογική αφαίμαξη ελεύθερων επαγγελματιών και ιδιωτικών υπαλλήλων. Αυτό προκύπτει από την ενδιάμεση έκθεση της τρόικας που παρουσιάστηκε στο Ευρογκρουπ της Πέμπτης, τα συμπεράσματα της οποίας έχει στην κατοχή της η Realnews.

Αργά το βράδυ της Πέμπτης, πηγή του συμβουλίου ενημέρωσε την «R» ότι «τα συμπεράσματα της έκθεσης Τόμσεν στο μπλογκ του ΔΝΤ και της ενδιάμεσης έκθεσης της τρόικας ταυτίζονται». Η πηγή διάβασε πολλαπλά αποσπάσματα των δύο κειμένων και εξήγησε ότι «το διατακτικό μέρος και των δύο είναι το ίδιο».

Για όλα αυτά, ο **Πόουλ Τόμσεν** ενημέρωσε τον **Ευκλείδη Τσακαλώτο** σε κατ' ιδίαν συνάντηση που είχαν πριν από το Ευρογκρουπ. Περιέμενε να διαβαστεί στην αίθουσα της συνεδρίασης η ενδιάμεση έκθεση και μόλις ήταν βέβαιος ότι 5-6 σημεία ήταν πια κτήμα των υπουργών, πάτησε το κουμπί και ανάρτησε το κείμενό του. Ο Π. Τόμσεν είχε μπει στην αίθουσα με τον Έλληνα υπουργό με κάποια λεπτά διαφορά πριν από τη συνάντηση Τσακαλώτου-Μοσκοβισί, μιας και ο κοινοτικός επίτροπος είχε την ευκαιρία να θυμίσει στον Έλληνα υπουργό Οικονομικών «για τι πράγμα μιλάμε», όπως είπε η πηγή που ενημέρωσε την «R».

Στην πράξη αυτό σημαίνει ότι η κυβέρνηση να μην έχει βάλει την ατζέντα των συζητήσεων στο τραπέζι, να μην έχει προοδεύσει στα διαδικαστικά, όμως αν θέλει δόση, τότε πρέπει:

- ▶ Να τροποποιήσει το ασφαλιστικό σε σημείο που να καταργεί πλήρως το εφάπαξ, να μειώσει τη μέγιστη σύνταξη στα 1.500 ευρώ, να προχωρήσει σε σημαντικότερες μειώσεις στις σημερινές υψηλές συντάξεις και όχι μόνο στις μελλοντικές, να επαναπροσδιορίσει στο ρεαλιστικότερο τις αναμενόμενες εισπράξεις από εισφορές του ιδιωτικού τομέα.

- ▶ Να βρει πρόσθετα μέτρα, κυρίως από περιορισμό δαπανών του Δημοσίου και όχι από προσδοκώμενα έσοδα (φόρους) και να συγκεκριμε-

νοποιήσει το 1,1% του ΑΕΠ (2 δισ. ευρώ) για το οποίο έχει ήδη δεσμευθεί και άλλη μια μονάδα του ΑΕΠ (1,8 δισ. ευρώ) για την οποία δεν έχει δεσμευθεί. Δηλαδή επιπλέον μέτρα 3,8 δισ. ευρώ.

- ▶ Να ετοιμάσει και να καταστήσει λειτουργικό το Ταμείο Αποκρατικοποιήσεων και να το «προϊκίσει» με εταιρείες και οργανισμούς του Δημοσίου που θα προετοιμαστούν προς αποκρατικοποίηση.

Αυτό το τελευταίο σημαίνει μειώσεις στον αριθμό και τις αμοιβές του προσωπικού των προς πώληση οργανισμών και εταιρειών. Οι δανειστές ουσιαστικά ζητούν από την κυβέρνηση να επανεξετάσει την τακτική της και να κάνει απολύσεις, αλλιώς τα νούμερα δεν βγαίνουν. Μεταξύ των σημείων του άρθρου του Π. Τόμσεν και των διαπιστώσεων της τρόικας ως σύνολο, αξίζει να σημειωθεί το ποσοστό 10%, που αποτελεί τη δαπάνη του Προϋπολογισμού για τις συντάξεις, τις παραδοχές για τη διασύνδεση αυτού του ποσοστού με το ύψος και τη βιωσιμότητα του χρέους, αλλά και το ίδιο το εύρος της δημοσιονομικής προσαρμογής (πόσο μπορεί να πέσει το έλλειμμα και τι πρωτογενές πλεόνασμα μπορεί ποτέ να υπάρξει).

Η τρόικα εκτιμά -και το έχει μεταφέρει αυτό στην κυβέρνηση- ότι αν η δαπάνη για τις συντάξεις δεν πέσει, τότε οι στόχοι του 2017, του 2018 και του 2019 δεν θα επιτευχθούν. Μάλιστα, προχώρησε ένα βήμα παραπέρα από το σημείωμα Τόμσεν και θεωρεί δεδομένο ότι τα συνολικά 9 δισ. μέτρων που αναφέρει ο επικεφαλής του ευρωπαϊκού τομέα του ΔΝΤ θα προέλθουν κυρίως από την από-

δοση του σχεδίου για τις συντάξεις. Αν όλα αυτά συμβούν και όλα αυτά αποτελούν τη μετάφραση της φράσης «μένει ακόμα αρκετή δουλειά» των **Ντάισελμπλουμ** και Μοσκοβισί, τότε, ναι, η ολοκλήρωση της αξιολόγησης είναι πιθανή και το καθολικό Πάσχα.

Η τακτική του ώριμου φρούτου

Η Κομισιόν έχει αποφασίσει ότι δεν θα κάνει και φέτος τα περσινά λάθη. Οι δημόσιες δηλώσεις θα είναι φειδωλές και οι παρεμβάσεις μετρημένες. Πολύ, όμως, περισσότερο η υπομονή της δεν πρόκειται να εξαντληθεί. Η Κομισιόν έχει υιοθετήσει μια «ζεν» στάση σε σχέση με την Ελλάδα, κατά την οποία ούτε οι τόνοι ανεβαίνουν, ούτε καμία εικόνα ρήξης παρουσιάζεται στον Τύπο. Η Κομισιόν πιστεύει ότι «τα μέτρα θα έρθουν, όπως και η συμφωνία με την τακτική του ώριμου φρούτου». Η Ελλάδα θεωρείται ο επισπεύδων της υπόθεσης και «όταν δει πως ο χρόνος τελειώνει, θα κάνει αυτό που πρέπει». Παρόμοια στάση έχουν και οι άλλοι εκπρόσωποι των δανειστών και οι εταίροι. Εκεί, όμως, ήδη υπάρχει μια θεμελιώδης διαφορά: ΕSM, ΕΚΤ, ΔΝΤ και κράτη-μέλη έχουν συμφωνήσει σε πιο σκληρή γραμμή σε όλα τα θέματα, με την Κομισιόν, επικοινωνιακά τουλάχιστον, να κρατάει αποστάσεις. Η Κομισιόν προσπαθεί να δείξει καλό προφίλ και να αποκτήσει την έξωθεν καλή μαρτυρία πως «τα πάει καλά με ριζοσπαστικές κυβερνήσεις», κάτι που θα χρησιμοποιήσει ως πολιτικό κεφάλαιο σε Ισπανία και Πορτογαλία. Δεν διαφωνεί με την ουσία των μέτρων, αλλά σκοπεύει να αφήσει το Ευρογκρουπ να βγάλει το φίδι από την τρύπα.

Οι «153» ακλόνητη πλειοψηφία

Την ίδια ώρα, ανώτερη κυβερνητική πηγή μετέφερε και επισήμως στους δανειστές ότι η κυβέρνηση θεωρεί πως η πλειοψηφία των 153 βουλευτών είναι ισχυρή και ακλόνητη και δεν πρέπει να ποντάρουν σε πολιτικές εξελίξεις. Η ίδια πηγή θεωρεί πως το να περάσουν τα συμφωνημένα μέτρα από τη Βουλή είναι θέμα χρόνου.

η άποψη

του **ΜΑΚΗ ΤΖΙΦΡΑ***

*Νομικός

Κοινωνία θυμάτων

ΟΙ ΕΥΡΩΠΑΙΟΙ δεν ζητούν να κοπούν συντάξεις, αλλά το ΔΝΤ το απαιτεί. Η κυβέρνηση επ' αυτού είναι ακόμα ανυποχώρητη. Σφίγγεται άλλωστε η ψυχή όλων μας σε σχέση με τους συνταξιούχους, οι οποίοι μια ζωή κατέβαλαν εισφορές για να λάβουν σύνταξη κι εντούτοις συνεχώς τη βλέπουν να μειώνεται δραματικά. Σε ποιον κάτι τέτοιο χρώσταγαν; Να ζουν στα στερνά με αγωνία! «Ισοδύναμο μέτρο» πάντως θέλουν οι Ευρωπαίοι, για να μην πετσοκοπούν αυτές, ήτοι να επιβαρυνθούν με αύξηση ασφαλιστικών εισφορών οι ενεργοί παραγωγικά πολίτες. Μήπως όμως κι αυτοί δεν έχουν καταλυστευτεί; Αν επωμιστούν τέτοιο βάρος, το εισόδημά τους δεν θα εκμηδενιστεί; Δουλειά, λοιπόν, χωρίς κίνητρο; Γιατί κάπου εκεί φτάνουμε. Η κυβέρνηση, δεσμευθείσα από το μνημόνιο, προτιμά τούτο, γι' αυτό προτείνει η παράλογη επιβάρυνση να γίνει νόμος του κράτους. Πάρτε τα απ' όπου θέλετε, κάντε

μεταρρύθμιση, φωνάζουν οι πιστωτές, αλλιώς θα σας βγάλουμε την οικονομία σας από την πρίζα. Ετσι όμως πλέον μπορούμε να συζητάμε σοβαρά ότι υπάρχει οιοδήποτε συμφέρον συνολικά της κοινωνίας μας που η κυβέρνηση, όσο και αν το επιθυμεί, μπορεί να προστατέψει; Και ποια δημόσια διαβούλευση επί μιας τέτοιας βάσης μπορεί να γίνει μεταξύ κοινωνίας, σ' αντίθεση δικαιολογημένη με τέτοιες αξιώσεις, και κυβέρνησης που βλέπει κυρίως τον κίνδυνο της πλήρους οικονομικής μας συσκότισης; Η κοινωνία συνειδητοποιεί πως δεν μπορεί ν' απειλείται διαρκώς ότι θα πάθει ακόμα μεγαλύτερο κακό, τη στιγμή που η απληστία των δανειστών αυξάνει διαρκώς. «Πάλι θύματα;», αναρωτιόμαστε. Η κυβέρνηση έπαψε να είναι απρόσβλητη από αποδοκιμασίες. Οι προηγούμενες μας θεωρούσαν πολίτες «οπισθοδρομικούς». Αυτή μας αποκαλεί «εγωιστές»! Θύματα είναι το σωστό, θύματα!